

A tordai egyházközség júl. 4-én tartotta templomavató istentiszteletét. A hívek nagy áldozathozatalával s Fazakas Ferenc lelkész lelkiismeretes irányításával kívül-belül megjavított templom valóban áhítatot keltő lelki otthona lett a tordai gyülekezetnek. A templomavató szolgálatot dr. Kovács Lajos püspök tartotta, úrvacsorai ágendát dr. Erdő János főjegyző mondott. Lelkész afia beszámolt a munkálatok történetéről, majd az egyházközség alkalmi énekkara Székely Lászlóné vezetésével énekkari számokat adott elő.

A Szentháromság-Kisadorjáni egyházközség júl. 11-én tartotta Balázi László lelkész beiktatóját. Kolcsár Sándor esperes felolvasta a kinevezési okiratot és felkérte lelkész afiát beköszöntő szolgálatának elvégzésére. Lelkész Jer 1,4—8 alapján a próféta hitével tett bizonyosságot hivatásának betöltése mellett. A beiktató szolgálatot dr. Kovács Lajos püspök afia tartotta Mk 6,30—31; Mt 6,33 alapján. Az istentisztelet keretében dr. Erdő János főjegyző megkeresztelte a lelkészi pár kis-lányát. Ezt követően a gyülekezet és a lelkészi kar részéről többen üdvözölték lelkész afiát. Délután az ünnepi istentiszteletet a kisadorjáni társegyházközségben tartották.

A sinfalvi egyházközség aug. 1-én iktatta be állásába Szabó Zoltán lelkészt. Benedek Sándor esperes köszöntötte Főtisztelendő Püspök afiát, felolvasta a kinevezési okiratot, és felszólította az új lelkészt, tartsa meg beköszöntő szolgálatát. Lelkész tartalmas beszédében a lelkészi hivatás eszményét állította maga elé követendő életprogramnak. A beiktató beszédet Püspök afia tartotta; utalva Szabó Zoltán eredményes tanulmányaira, s kifejezte, hogy ez jóreménységgel tölt el a jövő lelkészi szolgálatát illetően is. Ezt követően az egyházközség tagjai és a köri lelkészek részéről többen köszöntötték az új lelkészt. A beiktató ünnepélyességét emelte az a tény is, hogy beiktatott lelkész ugyanazon a napon kötött házasságot Püspök afia kisebbik leányával, Anikóval. A házasság egyházi megáldásának szertartását Püspök afia végezte. Nagyszámú gyülekezet és meghívottak osztoztak a püspöki család és az egyházközség örömeiben.

A csokfalvi egyházközséget látogatta meg dr. Kovács Lajos püspök okt. 31-én. Tekintettel arra, hogy korábban nem tudott részt venni az egyházközség templomavató és lelkészbeiktató ünnepélyén, ezzel a látogatással is kifejezésre akarta juttatni elismerését a létszámban kicsi, de áldozathozatalban és egyháza iránti szeretetében nagy gyülekezetnek. A szószéki szolgálat után, melyet Püspök afia végzett, a gyülekezet és a testvérfelekezet részéről köszöntötték.

A marosvásárhelyi egyházközség nov. 28-án tartotta templomavató istentiszteletét. Kolcsár Sándor esperes-lelkész irányítása mellett a gyülekezet áldozatkész segítségével a templomot új ruhába öltöztették. A zsinatot vendégül látó gyülekezetnek szép ajándéka volt az a munka. A templomavató szolgálatot dr. Kovács Lajos püspök végezte, úrvacsorai ágendát dr. Erdő János főjegyző mondott.

Megemlékezés Balázs Ferencről

Születésének hetvenötödik évfordulója alkalmából az Utunk hasábjain Mikó Imre bő válogatást adott Balázs Ferencnek jegyesével, majd feleségével, Christine Frederiksennel folytatott levelezéséből *Föld körüli szerelem* címen (1976. okt. 22.). „A Hét“-ben Böződi György emlékezett vissza Balázs Ferencnél tett utolsó látogatására (A rög alatt, 1976. okt. 22.). A tordai „Jósika Miklós kör“ nov. 5-én külön ülésen emlékezett meg róla, amelyen különösen Torda és Kövend tanulóifjúsága jelent meg nagy számmal. Bevezetőt mondott Vásárhelyi Géza, előadást tartott Mikó Imre, utána a nagyváradi színház művészei adtak elő verseket és részleteket Balázs Ferenc írásaiból Miske László vezetésével. Verseik hangzottak el Balázs Ferencről Bágyoni Szabó Istvántól és Vásárhelyi Gézától.

A Kolozs-Tordai egyházkör okt. 31-én templomi ünnepély keretében adózott Mészkon Balázs Ferenc emlékének. Prédikált Kőkösi Kálmán Sepsiszentgyörgy köri esperes, 1937-ben Balázs Ferenc utóda a mészközi parókián, emlékbeszédet mondott Mikó Imre főgondnok, orgonált Péterffy Gyula, Balázs Ferenc munkatársa, több helybeli tanuló Balázs Ferenc-verseket szavalt, s az ünnepélyt Székely Gergely lelkész zárta be. Utána a gyülekezet megkoszorúzta a temetőben Balázs Ferenc sírját. Itt Benedek Sándor esperes tartott beszédet. Megjelentek az ünnepélyen Bélteki Lajosné Balázs Ibolyka, Balázs Ferenc nővére férjével, Erdő János főjegyző, Debreczeni László, aki Balázs Ferencel együtt a templom restaurálási munkáit végezte, Benczédi Domokos nyugalmazott lelkész, Balázs Ferenc elődje a mészközi egyházközségben, valamint a helybeli és szomszéd falusi gyülekezetek tagjain kívül egy küldöttség Csehétfalváról, ahonnan a Balázs család elszármazott.

Az *Unitárius Világszövetség (IARF) Tanácsa* évi rendes ülését okt. 1–5. napjain tartotta a hollandiai Hoornboegban, Utrecht közelében. Az ülésen egyházunkat dr. Kovács Lajos püspök-elnök képviselte. A Tanács a világszövetség 1978. évi oxfordi kongresszusát készítette elő és az ezzel kapcsolatos regionális teológiai konferenciák szervezését, megállapította a 4 szakbizottság üléseinek időpontját, valamint a szervezet jövő évi költségvetését.

Dr. Kovács Lajos püspök feleségével együtt, nov. 12–22. közötti időben, meghívásra látogatást tett a Magyarországi Unitárius Egyháznál. Budapesti tartózkodása alatt, dr. Ferencz József püspök kíséretében, látogatást tett az Allami Egyháziügyi Hivatal elnökhelyettesénél, Strauch Istvánnál, valamint Szamosközi István református, dr. Káldy Zoltán evangélikus és dr. Kacziba József katolikus püspöknél. Nov. 21-én de. a budapesti Nagy Ignác utcai templomban prédikált, este a Dávid Ferenc emlékünnepeken előadást tartott. A látogatás testvéri léghőben, öku-menikus szellemben folyt le.

Dr. Bartalis János, a zsinat-presbiteri evangélikus egyház egyetemes felügyelője 84 éves korában, dec. 18-án elhunyt.

A *Nők Évtizedét* (1976–1985) hirdette meg idén az ENSZ a Nők Nemzetközi Eve után. Ennek megszervezését tűzte napirendre az a nemzetközi bizottság, amely az idén szeptemberben Genfben ülésezett 31 ország képviselőinek részvételével. Decemberi ülésén a bizottság megszövegezi azt a nemzetközi egyezményt, amelynek segítségével határozottabban lehet küzdeni a nemek közötti politikai, gazdasági, társadalmi megkülönböztetések ellen, valamint a nők jogainak érvényesítéséért. Egyben világszerte cselekvőbb részvételre is szeretnék serkenteni a nőket a politikai és gazdasági életben, a béke megvédése, a nemzetközi együttműködés megszilárdítása érdekében.

Földünk népességéről készített jelentés látott nemrégén napvilágot az ENSZ egyik szakbizottsága részéről. A jelentés nemcsak a jelenlegi helyzetről ad statisztikát, hanem hosszú távon felméri a lakosság gyarapodásának várható képét is. Eszerint jelenleg 4 044 433 000 ember él Földünkön, ez a szám az ezredfordulóra 6 253 135 000-re fog emelkedni. A jelentés megállapítja, hogy a fejlődő országokban a lakosság növekedésének üteme az 1970–1975-ös időszakban 2,2 százalékos átlagra emelkedett, szemben a korábbi 1,8 százalékkal, míg az iparilag fejlett országokban a növekedési arány 1,3 százalékról 0,8 százalékra csökkent.

Az *analfabetizmus* szomorú valóságáról jelentetett meg egy könyvet az ENSZ. Számunkra, akik ismerjük a betű világoosságának áldásait, megdöbbentő adat, hogy a világon ma több mint 800 millió ember él írástudatlanul. És ez a szám a következő évtizedekben még emelkedni fog. A könyv sürgős intézkedéseket követel mind nemzeti, mind nemzetközi vonalon ennek az áldatlan helyzetnek a felszámolására. Az emberiség nehéz feladattal áll szemben, mert bár az utóbbi 25 évben az analfabéták százaléka jelentősen visszaesett, számuk mégis növekedik a népesedés gyarapodása folytán.

HALOTTAINK

Rázmány Mór ny. egyházi főszámvevő, lelkész 71 éves korában, okt. 29-én elhunyt. November 2-án helyezték örök nyugalomra a Házsongárdi temetőbe.

Sigmond József ny. lelkész, 86 éves korában, okt. 31-én meghalt. Temetése nov. 4-én volt a Házsongárdi temetőben.
Emlékük legyen áldott!

Előfizetőink figyelmébe

A Keresztény Magvető előfizetési díja 1976. évben belföldön és a szocialista országokban évi 70 lej, amelyet belföldön a lelkészi hivatalok útján vagy közvetlenül az egyházi központban (3400 Kolozsvár-Napoca, Lenin út 9) lehet kifizetni.

A magyarországi olvasók a Postai Központi Hírlapiroda külföldi előfizetési osztályánál — Budapest, VII. Lövölde tér 7 sz. a. fiókjánál fizethetnek elő. A többi szocialista országokból az ILEXIM Departamentul Export-Import Presă, P. O. Box 136—137 — telex: 11226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. címre kell fizetni.

Az előfizetési díj a nyugati országok részére 150 lej, mely összeg ugyancsak az ILEXIM — Departamentul Export-Import Presă, P. O. Box 136—137 — telex: 11226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. címre fizetendő.

HELYREIGAZÍTÁS

Előző számunk (1976. 2./127. oldalán kimaradt Török Ferenc „A hangvilla“ c. egyházi beszédének textusa: *Jak 4,8*. A nyomdahibáért olvasóink szíves elnézését kérjük.

Mikó Imre: *Akik előttem jártak*. Kriterion könyvkiadó, Bukarest, 1976. 351 l.

A szülőföld vonzásában, az elődök szellem-árnyékában válhat egy emberi élet igazán teljessé. Ezt jelzi és példázza Mikó Imre, *Akik előttem jártak* című könyve, melyben a szerző öt fejezetben (I. Ifjúsági mozgalmak; II. Jog és közélet; III. Irodalmi publicisztika; IV. Művelődés, művészet; V. Élő történelem) a hazai, immár klasszikussá lett emlékirat-hagyományokat folytatja, nemesíti. „Az önéletíró magát ajánlja, én önéletírás helyett ajánlom azokat, akik előttem jártak.” Szülőföldnek és haladó múltjának, maradandó közéleti és közművelődési mozgalmaknak, ősöknek, szellemi és vérszerinti rokonoknak, át- és megélt eseményeknek állít igaz emléket ez a könyv. „Azok közül, akik előttem jártak, azokat választottam ki, akik nemcsak előttem jártak, hanem akiknek igyekeztem is a nyomukba lépni. S nemcsak elődökről lesz szó, mert egyesek közülük fiatalabbak, mint én, hanem általában olyanokról, akik valamilyen téren messzebbre jutottak nálam... Hozzájuk illő módon emlékezem róluk, s elmondom azt, amit ők nem mondhatnak el magukról” — írja Mikó Imre könyve Ajánlásában.

Huszonhat arckép és egy csoportkép látható a borítólapon, és ne vegye tőlünk senki rossz néven, ha itt csak az unitáriusokkal foglalkozunk. Ez a csoportosítás egyben arra is utal, hogy milyen súllyal vettek részt az unitáriusok századunk első felének irodalmi, művészeti és tudományos közéletében.

„Az életet előbb alakítani kell, aztán megírni. Ha majd lesz miről beszámolni, ismét írni fogok... Megírom a családot is, a gazdaságot is, egész Mészköt megírom” — mondotta a lelkész, szociológus, író Balázs Ferenc, akkor, amikor már mögötte volt a *Bejáróm a kerek világot*. „Az én igazi utazásom akkor kezdődött meg, amikor a vilájáró út porát leráztam magamról” — írja Aranyos-menti megtelepedésében. Őt esztendei világszertei vándorlás után megkezdi itthoni utazását, keresve-kísérletezve a szociális élet helyes-jó formáját a szövetkezeti formában. „Meggyőződése — írja Mikó Imre —, hogy a falu az emberi élet legtermészetesebb, legtermékenyebb társadalmi egysége, s azt keresi, »miképpen lehetne a falut, ahol az emberek többsége él, átvezetni a közös gazdálkodás síkjára«. A szövetkezeti mozgalom útján akar eljutni oda... Külön regény az, ahogy Balázs Ferencnek meg kellett küzdenie a felülről és alulról egyaránt támadó önzéssel, kicsinyességgel, maradisággal.“ Mindez nem csüggesztette. Hirdette: „Lenni kevesek megértette, többeknek kovásza, sokak testében a tövis.“ „Szent? — kérdi Mikó Imre — Ez ellen ő maga is tiltakoznék. Apostol? Örült, amikor annak nevezték.“ Mielőtt harminchat évesen meghalt volna: megírt mindent (Rög és nagyvilág).

Tizenhét erdélyi fiatal író anyagi támogatásával jelent meg 1936-ban *Bözödi György Székely bánja* című könyve, éppen akkor, amikor a falukutató szociográfiai és szociológiai írásműveltség és érdeklődés teli virágzásban volt. A népe iránti szeretet és aggodás indítja a történelmi-szociográfiai tanulmány megírására. „...bár eredeti kutatásokat nem végzett, az anyag csoportosítása és a szellem, ami a könyvet átjárja, mégis új és meglepő.“ A könyv a falut kutató mozgalom lelkesítője, tényfeltáró példaképe lett. „...minden oldala a szerző népe iránti felelősségérzetét és kritikai szeretetét tükrözi“ (Székely bánja).

Az emlékezés melegségével íródott a kor- és fegyvertárs Szabédi (Székely) László indulásáról szóló írás. Mikó Imre visszaemlékező cikke az iskolaévek, a